Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8336
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

lis tuis: quia uenient dies inte. et circũdabunt te inimici tui uallo:
et circũdabunt te et coangustabũt te undique et ad terram pternent
te. et filios tuos qui in te s̄: et nõ relinquent in te lapidẽ sup lapidẽ:
eo quod nõ cognoueris tempus uisitacionis tue. Et ingressus i templ
um: cepit eicere uendentes in illo et ementes dicens illis. Scriptũ
est. quia domus mea domus oracionis ē: uos aũ fecistis eã spelunca m
latronũ. Et erat docens cotidie in templo. Dom̃. xi. ad Corin
thios.

FRs. Notũ uob facio euglin qd̃ pdicatũ uob
qd̃ et accepistis in quo et statis: p qd̃ et saluamini qua ratõ
ne predicauerim uobis si tenetis. nisi frustra credidistis. Tradidi
enim uobis in primis qd̃ et accepi: quõ xp̃c mortuus est pp̃ peccatis nr̃is se
cundũ scripturas: et q̃a sepultus est: et quia resurrexit tertia die secũ
scripturas: et quia uisus est Cephe et post hec undecim. Deinde uisus
ē plus quã q̃ngentis fr̃ibus simul: ex quib multi manent usq adhuc:
quida aũ dormierũt. Deinde uisus est iacobo. deinde apl̃is omib: no
uissime aũ omũ tanquã abortiuo uisus ē et mihi. Ego enim sũ minimus ap
stolor: qui nõ sũ dignus uocari apl̃us. qm̃ pseccutus sũ ecclam dei. Gra
tia autẽ dei sũ id qd̃ sum. Et gratia eius in me uacua nõ fuit. S̄. lucã.

Illo t. Dixit ihesus ad quosdam qui in se confidebant tanquã iusti et
aspnabantur ceteros parabolam istam. Duo homines ascenderunt
in templũ ut orarent: unus phariseus et alter publicanus. Phari
seus stans: hec apud se orabat. Deus: gras ago tibi: q̃a nõ sũ sicut
ceteri hominũ: raptores. iniusti. adulteri: uel sicut hic publicanus.
Ieuno bis in sabbato: decimas do omnia q̃ que possideo. Et publicanus
alonge stans: nolebat nec oculos ad celũ leuare: sed percutiebat pect
suum dicens. Deus: pitius esto mihi peccatori. Amen dico uobis:
descendit hic iustificatus in domũ suã a illo: q̃a omis q̃ se exaltat
humiliabit: et q̃ se humiliat exaltabit. Dom̃. xii. ad Corinth.

FRs. Fiducia talem habemus pxim ad deũ: nõ qd̃ sufficientes simus
cogitare aliquid a nob. quasi ex nobis: sed sufficientia nr̃a ex deo
est: qui et idoneos nos fecit ministros noui testamti n̄ litẽ sed spiũ. Li